

לו לרצות למוח * דיין צעק על רופאי

* מדוע לא ביקשו הרופאים בבית

בני המישפחה לצינתור שעשו לדיין?

הרופאים שבתום הבדיקות הוא יוכל לצאת מבית-החולים. הדאיג אותם בעיקר דבר אחד: לחץ הדם הנמוך שלו. בדרך כלל, אחרי התקפילב, סובל החולה מלחץ דם גבוה. ד"ר גולדמן, שהוא לא רק רופא, אלא גם ידיד אישי, ידע את הסיבה לכך. דיין לא נאבק יותר. הוא לא עשה את המאמץ הקטן ביותר כדי להמשיך לחיות.

סיכוי להצלת העין. הם גם העמידו לפני דיין את הברירה: „אם ננתח יש סיכון רב שאתה קם ממיטת הניתוח עיוור. אם לא ננתח, יהיו לך כמה שנים של ראייה, שתפחת ותלך, ותלווה בכאבים. דיין החליט לקחת את הסיכון, ואחרי הניתוח נדמה היה שהוא שוב זכה.

ביום השישי האחרון, בשעות הבוקר, הוא לקה, ככל הנראה, בעוד התקפילב. הרופאים החליטו לערוך לו צינתור. בדרך

לאור כל אלה, ומשום שדיין, למרות מצב רוחו הקשה, לא נכנס לדיכאון והמיר שיך לשוחח עם הרופאים, האחיות ובני-המישפחה כאילו לא אירע דבר, החליטו

לשעבר, ראומה וייצמן, אחותה של גרושתו של דיין, רות, הגיעה יחד עם בעלה עור, עוד בליל המוות לבית בצהלה. השניים שבו יום קודם ממסע ניהומים בבירת מצריים. עור היה מקורב לדיין בתקופה האחרונה.

הגיטה

פניס אברות מטילדה גז, מי שהיתה חברת כנסת של רפ"י וידידה אישית של דיין, לא יכלה להתאפק. מטילדה פרצה בבכי בבית דיין ולא יכלה לעצור את בכייה גם כשיצאה מהבית. דיין רחש לה חיבה מיוחדת.

למותו של דיין. אולם רחל, שידעה את הסיבות האמיתיות למותו של בעלה, לא האשימה את הרופאים. כשבא גולדמן לנחם אותה באבלה היא הודתה לו במילים חמות על הטיפול שנתן לדיין, ועל הנסי-יונות להציל את חייו.

כלל מתבקשים בני-המישפחה לחתום על הסכמה לערוך פעולה רפואית מסוכנת זו. רחל דיין טענה אחר-כך שלא ביקשו ממנה אישור כזה. לדבריה הצינתור הוא שהביא

מישמרות

ליד המיטה

אחרי הצינתור עדיין לא הראה דיין שום סימנים של החמרה במצבו. הבדיקות שנערכו לו הראו שוב שמצבו הרפואי טוב. שלושת ילדיו שהוועקו עוד קודם לכן לבית-החולים, יעל, אודי ואסי, הורגעו על-ידי הרופאים. המישפחה החזיטת, למרות זאת, להציב מישמרות ליד מיטתו. רחל דרשה להישאר משך כל הזמן, ואילו יעל, אודי ואסי חילקו ביניהם את הלילה. יעל הבכירה נשארה עם רחל. ואודי ואסי הלכו לביתו של אסי. אודי היה אמור להחליף את יעל בחצות.

בשעה שבע בערב התעורר דיין, למרות שקודם לכן נתנו לו גלולות שינה שהיו אמורות להרדימו עד למחרת בבוקר. הוא ביקש ללכת לשירותים. רחל קיבלה קודם הנחיות מהרופאים שלא לאפשר לו לקום ממיטתו והוועיקה את הצוות הרפואי כדי שישכנעו את דיין להשתמש בכלי מיוחד לשם כך. דיין נתקף בכעס רב. למרות שהיה מאושפז ימים רבים בימי חייו בבית-החולים, מעולם לא שמעו אותו הרופאים והאחיות צועק. באותה שעה הוא צעק על כולם, גירש את כולם מהחדר ודרש שרק רחל תשאר איתו.

נראה כי באותו זמן ידע דיין שגותרו לו רק דקות ספורות לחיות. סיפרה אחר-כך רחל: „הוא נתן לי המון הוראות מה לעשות. אני לא מצליחה להיזכר באף אחת מהן.“

הוא ניסה לעבור מהמיטה לכיסא הגלגלים כדי להגיע לחדר-השירותים. רחל תמכה בו וניסתה לעזור לו לעבור לכיסא הגלגלים. באותו הרגע הוא התמוטט, איבד את הכרתו, והיא לא שבה אליו יותר. הרופאים הוועקו וניסו להציל את חייו. כעבור כחצי שעה הם ניגשו לרחל וליעל והודיעו: משה דיין מת. יופי ינאי

ולטרס, שדרנית מיליון הדולר הגיעה בשבת אחרי הצהריים לבית דיין, אחרי שעלתה על לארץ כשנוודע לה על מותו של משה דיין.

ברברה

הסיסה הראשונה

פרלמן, הסופר שערך את ספרי דיין (במרכז), היה מהאחרונים שראו את דיין בחייו. פרלמן הגיע לבית דיין בצהלה יחד עם ידידיו ג'ון ומייק קומי.

מיש